

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at priser og betingelser principielt er offentlige.

Som et effektivt værn mod anvendelse af ikke-behørigt anmeldte priser og betingelser fastslår stk. 3 et ugyldighedsprincip. Hertil kommer, at overtrædelse af anmeldelsespligten kan medføre bødestraf, jfr. bestemmelsen i § 14, stk. 2.

Elprisudvalget skal, såfremt det finder, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne efter § 9, og forudsat, at forhandlinger er resultatløse, give pålæg om ændring af pris eller betingelser. Anvendelsen af begrebet „urimelig“ forudsættes at hvile på det tilsvarende begreb i monopollovgivningen, jfr. monopollovens § 11.

I § 10, stk. 5, er optaget en særlig regel om udvalgets adgang til efter forhandling at give pålæg om ændring af priser eller betingelser i tilfælde, hvor der kan tilvejebringes dokumentation for, at sådanne priser eller andre betingelser vil medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi. I denne forbindelse bemærkes, at boligministeriet efter aftale med det interdepartementale koordinationsudvalg vedrørende energispørgsmål har nedsat et interministerielt udvalg, der bistået af eksperter skal foretage en sammenlignende undersøgelse af de forskellige opvarmningsmetoders hensigtsmæssighed. De resultater, der måtte fremkomme fra dette udvalgs arbejde, vil, ligesom resultater af undersøgelser som måtte blive foretaget på andre energianvendelsesområder, kunne danne grundlag for den eventuelle anvendelse af bestemmelsen i § 10, stk. 5.

Til § 11.

Bestemmelsen omhandler elprisudvalgets sammensætning, hvor det på den ene side forekommer ønskeligt, at både elværker og kommuner, som er i besiddelse af indsigt og erfaring på elforsyningsområdet, repræsenteres, men hvor der på den anden side af hensyn til de samfundsmæssige interesser må sikres en majoritet af uafhængige medlemmer, herunder formanden, som kan varetage også generelt energiforsyningsmæssige interesser ud fra en juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk sagkundskab. Som der nærmere er redegjort for i de almindelige bemærkninger, forudsættes udvalgets sekretariatsforretninger varetaget af monopoltilsynets direktorat. Under den hidtidige lovgivning har monopoltilsynet kun kunnet gribe ind i prisfastsættelsen i de ikke-kommunale elværker, hvorimod kommunale værkers priser og kommunalt fastsatte forbrugerpriser ikke har været underkastet kontrol.

Tilsynet har kun i begrænset omfang kunnet

tage stilling til omlægning af tarifsystemer. Spørgsmål om tarifiering og prisdifferentiering over for forskellige kundegrupper har tilsynet kun været ind på i forbindelse med fortolkningen af de tidligere pris- og avancelove. Det må imidlertid antages, at der fremover vil rejse sig mange spørgsmål i denne forbindelse.

Til § 12.

Bestemmelsen forudsætter, at elprisudvalgets afgørelser træffes efter samme regler, som gælder for afgørelser truffet af monopoltilsynet i henhold til monopollovgivningen; således vil udvalgets afgørelser kunne indbringes for monopolankenævnet, hvis afgørelser kan efterprøves af domstolene.

Til § 13.

I henhold til en overenskomst af 1. januar 1959, revideret i juli 1971, mellem handelsministeriet og Danske Elværkers Forening, er de primære elværker, der dækker mere end 99 pct. af Danmarks elforbrug, forpligtet til til enhver tid at opretholde brændselslagre svarende til mindst 3 måneders forbrug (pr. 1. februar hvert år dog mindst 4½ måneders forbrug) baseret på forbruget i de tilsvarende måneder i det foregående kalenderår med et tillæg på 7 pct. Lageret kan bestå af olie eller kul efter værkernes valg, men skal være sammensat således, at det kan udnyttes til elproduktion uden supplerende tilførsler af andet brændsel. Lagrene er fuldt etablerede, og elværkerne rapporterer månedligt til handelsministeriet. Ordningen er finansieret af elværkerne.

Baggrunden for ønsket om en lovfæstelse af ordningen og tilvejebringelsen af hjemmel til at pålægge elforsyningsvirksomheder at indrette og drive produktionsanlæggene med bestemte former for brændsel er tre EF-direktivforslag:

- 1) om etablering senest 1. januar 1976 af obligatoriske mindstelagre af brændstoffer ved elværker. Lagrene skal til enhver tid gøre det muligt at fortsætte produktionen i 50 dage i tilfælde af leveringsafbrydelse af brændstoffer. Direktivforslaget omfatter såvel offentlige elproducenter som industrivirksomheder, der producerer elektricitet til eget forbrug.
- 2) Direktivforslag om, at opførelse af nye kraftværker, der anvender mineraloliebrændstoffer, såvel som omdannelse af eksisterende kraftværker, til anvendelse af sådanne brændstoffer, skal underkastes forhåndsgodkendelse af medlemsstaternes myndigheder med henblik på at begrænse forbruget af mineralolieprodukter i kraftværker.
- 3) Direktivforslag om, at indgåelse af nye og forlængelse af bestående kontrakter om levering